

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 30 września 2015 r.

Poz. 3985

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.120.7.2015.ASZ WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 23 września 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Siekierzyn nr X/59/15 z dnia 31 sierpnia 2015 r. w sprawie zasad przyznawania stypendiów za osiągnięcia sportowe.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 31 sierpnia 2015 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14a ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 715, ze zm.), Rada Gminy Siekierzyn podjęła uchwałę nr X/59/15 w sprawie zasad przyznawania stypendiów za osiągnięcia sportowe (zwaną dalej uchwałą).

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru dnia 08 września 2015 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały Organ Nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. nr 78, poz. 483, ze zm.).

Uchwałą nr X/59/15 Rada Gminy Siekierzyn, jak wynika z § 1 uchwały, ustanowiła „Regulamin przyznawania stypendium sportowego Wójta Gminy Siekierzyn za osiągnięcia sportowe”.

Dokonując analizy podstawy prawnej uchwały, należy mieć na uwadze treść art. 31 ustawy o sporcie, zgodnie z którym jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe (ust. 1), stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek (ust. 2). Ustęp 3 art. 31 upoważnia natomiast organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do określenia, w drodze uchwały, szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Działając na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, rada gminy uprawniona jest zatem do określenia szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, czyli nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe oraz nagród dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym

współzawodnictwie sportowym. Rada Gminy, stanowiąc w powyższym zakresie, zobowiązana była wziąć pod uwagę znaczenie danego sportu dla gminy Siekierczyn oraz osiągnięty wynik sportowy.

Tymczasem Rada Gminy Siekierczyn nie określiła zasad i trybu pozbawiania stypendiów. W § 3 Załącznika do uchwały wskazano jedynie zasady przyznawania stypendiów, nie określając w tym, ani żadnym innym paragrafie, procedury ich pozbawiania. Ustanawiając stypendia sportowe Rada zobowiązana była wypełnić normę kompetencyjną w sposób kompleksowy, tak aby zrealizować w pełni zakres przedmiotowy regulacji wyrażonej w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Zatem w przypadku, gdy wolą Rady było przyznanie uczniom stypendiów sportowych, określając zasady udzielania stypendiów dla uczniów, Rada zobowiązana była określić zasady i tryb pozbawiania stypendiów dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe oraz ich rodzajów i wysokości. Przedstawione stanowisko organu nadzoru w pełni potwierdza Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 13 lutego 2013 r., w którym stwierdzono, iż „Przepis art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie należy interpretować nie tylko przy uwzględnieniu wykładni językowej ale i wykładni celowościowej i to w kontekście całego aktu prawnego, jakim jest ustawa o sporcie. Ustawodawca w przepisie tym nie sprecyzował szczegółowo kryteriów, jakie powinny być zachowane przez jednostkę samorządu terytorialnego przy wypełnianiu zawartej w nim delegacji ustawowej. Obowiązkiem jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli chce skorzystać z uprawnienia do ustanawiania i finansowania okresowych stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe, jest jednak kompleksowe określenie w drodze uchwały, szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2 biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Tymczasem, w zaskarżonej uchwale Rada nie uregulowała zasad i trybu pozbawiania stypendiów za osiągnięcia sportowe oraz ich rodzajów i wysokości, a stanowiła wyłącznie w zakresie przesłanek uzasadniających jego przyznanie. Nie wypełniła więc normy kompetencyjnej w sposób wyczerpujący (...)” (sygn. akt IV SA/Wr 631/12, LEX 1330159).

Jednocześnie Rada Gminy przy konstruowaniu uchwały podjętej na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy zobowiązana była wziąć pod uwagę znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Rada co prawda uzależniła przyznawanie stypendiów od osiąganych wyników sportowych w § 2 Załącznika do uchwały, jednak brak jest w uchwale odniesienia się do znaczenia danego sportu dla Gminy Siekierczyn.

Przenosząc powyższe rozważania na płaszczyznę prawną, należy zauważyć, iż zgodnie z § 119 ust. 1 załącznika rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. nr 100, poz. 908) na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu. Z kolei § 143 Zasad stanowi, że „Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2-7, a do przepisów porządkowych - również w dziale I rozdział 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej”. Oznacza to, że Rada, podejmując przedmiotową uchwałę, była obowiązana do wyczerpującego uregulowania wszystkich spraw przekazanych jej do unormowania w upoważnieniu zawartym w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, a więc szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

Tym samym uznać należy, że Rada Gminy Siekierczyn nie wypełniła normy kompetencyjnej z art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie poprzez brak wskazania w uchwale zasad i trybu pozbawiania stypendiów dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe oraz nieuwzględnienie w postępowaniach uchwały znaczenia danej dyscypliny sportu dla gminy.

Brak regulacji obligatoryjnych elementów, wynikających z upoważnienia ustawowego stanowi naruszenie przepisów ustawy, a tym samym istotne naruszenie przepisów prawa. Jak stanowi art. 7 Konstytucji: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Każdorazowo niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Takie stanowisko organu nadzoru potwierdza także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. we Wrocławiu: „Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy

naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał” (I SA/Wr 1798/99, Lex nr 49428).

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
T. Smolarz